

677.

Na mocy art. 44 Konstytucji ogłaszam ustawę następującej treści:

U s t a w a

z dnia 8 sierpnia 1923 r.

w przedmiocie upoważnienia zarządów gmin do czasowego zajmowania lokali szkolnych w gminie na cele powszechnego nauczania.

Art. 1. Zarządy gmin mogą za zezwoleniem właściwego kuratora zajmować na czas nie dłuższy niż 2 lata na cele powszechnego nauczania lokale wszelkich istniejących na terytorjum gminy szkół społecznych i prywatnych w godzinach popołudniowych lub wieczornych, o ile te lokale o tej porze nie są używane do udzielania nauki.

Art. 2. Kurator właściwego okręgu, zezwalając na zajęcie, oznaczy jakie ubikacje, od jakiego terminu, w jakich godzinach i na jak długo ulegają zajęciu na rzecz szkół powszechnych oraz określi warunki, jakie mają być zachowane ze względów zdrowotnych i pedagogicznych.

Kurator rozstrzyga również ostatecznie wszelkie spory co do sposobu i zakresu używania ubikacji oraz inwentarza szkolnego przez szkołę powszechną, korzystając z zajęcia na jej rzecz lokalu innej szkoły.

Art. 3. Za zajęte ubikacje oraz za używanie utensyliów szkolnych gmina płaci czynsz na zasadzie wzajemnego porozumienia się z zarządem zajętej szkoły. O ile porozumienie to nie nastąpi, wysokość czynszu określi urząd rozjemczy do spraw najmu, w miejscowościach zaś, gdzie urzędu rozjemczego niema — właściwy sąd.

Art. 4. Wykonanie niniejszej ustawy poleca się Ministrowi Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego.

Art. 5. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *S. Wojciechowski*

Prezes Rady Ministrów: *Witos*

Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego: *Głabiński*

678.**Rozporządzenie Rady Ministrów**

z dnia 18 sierpnia 1923 r.

w sprawie wynagrodzenia funkcjonarjuszów pocztowych, telegraficznych i telefonicznych za nocną służbę.

Na podstawie art. 11 ustawy z dnia 13 lipca 1920 r. o uposażeniu urzędników i niższych funkcjonarjuszów państwowych (Dz. U. R. P. № 65, poz. 429) zarządza się co następuje:

§ 1. Określona w § 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 28 sierpnia 1922 r. w sprawie wynagrodzenia funkcjonarjuszów pocztowych, telegraficznych i telefonicznych za nocną służbę (Dz. U. R. P. № 78, poz. 710) i w § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 18 stycznia 1923 (Dz. U. R. P. № 10, poz. 60) jednostkę wynagrodzenia za nocną służbę zmienia się z mocą wsteczną od 1 kwietnia 1923 r. do końca czerwca 1923 w następujący sposób:

- a) dla urzędników w urzędach pocztowych, telegraficznych, telefonicznych i pocztowo-telegraficznych I klasy na kwotę 875 mkp., II klasy na kwotę 750 mkp., wszystkich innych klas na kwotę 625 mkp.
- b) dla niższych funkcjonarjuszów w wysokości $\frac{2}{3}$ kwoty, przypadającej dla urzędników.

§ 2. Określona w § 1 niniejszego rozporządzenia jednostkę wynagrodzenia za nocną służbę podwyższa się począwszy od dnia 1 lipca 1923 r.:

- a) dla urzędników w urzędach pocztowych, telegraficznych, telefonicznych i pocztowo-telegraficznych I klasy na kwotę 1300 mkp., II klasy na kwotę 1100 mkp., wszystkich innych klas na kwotę 900 mkp.;
- b) dla niższych funkcjonarjuszów w wysokości $\frac{2}{3}$ kwoty, przypadającej dla urzędników.

§ 3. Jeśli w tej samej miejscowości znajduje się więcej urzędów pocztowych, telegraficznych, telefonicznych i pocztowo-telegraficznych rozmaitej klasy, wynagrodzenie za nocną służbę reguluje się według tego urzędu, który zaliczony jest do najwyższej klasy.

§ 4. Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *Witos*

Minister Poczty i Telegrafów: *Moszczyński*

679.**Rozporządzenie Rady Ministrów**

z dnia 23 sierpnia 1923 r.

w przedmiocie zmian w postanowieniach o opodatkowaniu spirytusu na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej.

Na mocy art. 2 ustawy z dnia 10 maja 1921 r. o regulowaniu podatków od spożycia, zużycia względnie produkcji na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. R. P. № 41, poz. 243) i ustawy z dnia 16 marca 1923 r. (Dz. U. R. P. № 30, poz. 183) zarządza się co następuje:

§ 1. Ustanowiony w § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 25 lipca 1923 r. w przedmiocie zmian w postanowieniach o opodatkowaniu spirytusu na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. R. P. № 78, poz. 612) podatek spożywczy od jednego stopnia hektolitrowego alkoholu (jednego litra stu-

stopniowego spirytusu) wyrobionego w gorzelniach rolniczych i w gorzelniach przerabiających owoce podnosi się z 35.000 na 60.000 mk., a w gorzelniach przemysłowych z 35,500 na 61.000 mk. pol. Gorzelnie przemysłowe przerabiające wywary na sole potasowe opłacają podatek spożywczy w wysokości 60.000 mk. polsk. za litr stustopniowego spirytusu.

§ 2. Zapasy spirytusu, jakie w dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia znajdować się będą na składzie w fabrykach wódek i rozlewniach tudzież hurtowniach spirytusu, czy to w postaci czystej, czy w półfabrykatakach lub gotowych wyrobach podlegają dodatkowemu opodatkowaniu, a mianowicie spirytus czysty po 25.000 mk. za litr stustopniowy, zaś gotowe wyroby wódczane po 10.000 mk. za litr objętości tych wyrobów.

§ 3. Przedsiębiorstwa wymienione w § 2 niniejszego rozporządzenia obowiązane są zgłosić w ciągu 3 dni po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia na piśmie lub protokularnie w 2 egzemplarzach, a to w b. zaborze rosyjskim właściwemu urzędowi akcyz i monopolów skarbowych, zaś poza siedzibą tych urzędów właściwemu inspektorowi kontroli skarbowej, a w b. zaborze austriackim i pruskim w równorzędnych urzędach skarbowych, cały zapas spirytusu i wyrobów wódczanych, jaki znajdować się będzie u nich na składzie w dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia. Odbiorcy posyłek wysłanych przed dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, a odebranych po tym terminie są obowiązani zgłosić je w przeciągu 3 dni po odbiorze.

Zgłoszenie zapasów ma zawierać dane co do ilości spirytusu względnie wyrobów wódczanych, tudzież miejscowości i miejsca przechowania zapasów.

Przyjmujący zgłoszenie zbada ścisłość dat wniesionego oznajmienia oraz potwierdzi na obu egzemplarzach oznajmienia dzień zgłoszenia.

§ 4. Postanowienia § 13, 14 i 15 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 14 października 1921 r. w przedmiocie opodatkowania spirytusu i wyrobów wódczanych na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. R. P. № 86, poz. 628) mają analogiczne zastosowanie co do dodatkowego opodatkowania zapasów spirytusu zarządzanego niniejszym rozporządzeniem.

§ 5. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Ministrowi Skarbu.

§ 6. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia na całym obszarze Rzeczypospolitej Polskiej.

Prezes Rady Ministrów: *Witos*

Minister Skarbu: *H. Linde*

680.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 23 sierpnia 1923 r.

w przedmiocie zmian w postanowieniach o opodatkowaniu piwa na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej.

Na mocy art. 2 ustawy z dnia 10 maja 1921 r. o regulowaniu podatków od spożycia, zużycia wzgl. produkcji na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. R. P. № 41, poz. 248), oraz ustawy z dnia 16 marca 1923 r. (Dz. U. R. P. № 30, poz. 183) zarządza się co następuje:

§ 1. Ustanowioną w § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 2 lipca 1923 r. w przedmiocie zmian w opodatkowaniu piwa na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. R. P. № 68, poz. 527) opłatę akcyzową od siodu przerabianego na piwo w b. dzielnicy rosyjskiej podwyższa się z kwoty 72.000 do kwoty 192.000 mk. polskich od każdych 16,38 kg. (1 puda) wagi siodu, przeznaczonego do przeróbki na piwo.

Opłatę akcyzową, jaką uiszczają mają browary przerabiające w ciągu roku nie więcej niż 32.760 kg. (dwa tysiące pudów) siodu, podwyższa się z kwoty 60.000 do kwoty 160.000 mk. polskich od każdych 16,38 kg. (jednego puda) wagi siodu.

Zapasy brzezki piwnej oraz piwa, jakie w dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia znajdować się będą u wytwórców piwa, podlegają dodatkowemu opodatkowaniu w wysokości różnicy między opłatą poprzednio uiszczoną, a opłatą przypadającą na podstawie postanowień niniejszego paragrafu.

§ 2. Ustanowioną w § 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 2 lipca 1923 r. (Dz. U. R. P. № 68, poz. 527) opłatę akcyzową od piwa sprowadzonego za osobnym zezwoleniem Ministerstwa Skarbu do b. dzielnicy rosyjskiej z zagranicy podwyższa się z kwoty 120.000 do kwoty 320.000 mk. od każdych 100 litrów piwa.

§ 3. Ustanowioną w § 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 2 lipca 1923 r. w przedmiocie zmian w opodatkowaniu piwa na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. R. P. № 68, poz. 527) opłatę akcyzową od brzezki piwnej, określoną od hektolitra tej brzezki i od każdego stopnia ekstraktu zależnie od rozmiarów rocznej produkcji browaru na obszarze b. dzielnicy austriackiej podwyższa się, jak następuje:

- a) dla browarów przerabiających do 10.000 hekt. piwa z kwoty 6.900 do kwoty 18.400 mkp.
- b) dla browarów przerabiających do 30.000 hektolitrow piwa z kwoty 7.050 do kwoty 18.800 mkp.
- c) dla browarów przerabiających do 50.000 hektolitrow piwa z kwoty 7.200 do kwoty 19.200 mkp.
- d) dla browarów przerabiających do 70.000 hektolitrow piwa z kwoty 7.350 do kwoty 19.600 mkp.
- e) dla browarów przerabiających ponad 70.000 hl. piwa z kwoty 7.500 do kwoty 20.000 mkp.

Zapasy brzezki piwnej oraz piwa, jakie w dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia znajdować się będą w browarach, podlegają dodatkowemu